

SEMBRA

Circular n.º 89

Ajuntament de
Mollet del Vallès

30 d'Abril 1952

Arxiu Històric
Municipal

Maig i Congrés Eucarístic Internacional

Els aconteixements que passen al nostre entorn sols tenen importància personal si d'alguna manera es col·loquen en el cercle de la nostra vida personal. El mes de Maig ens rodeja de dues circumstàncies, ens posa en comunicació amb dos aconteixements que poden tenir veritable importància en la nostra vida si nosaltres els fem entrar en l'esfera de les nostres preocupacions i dels nostres sentiments: El mes de Maria i el Congrés Eucarístic.

Sens dubte que s'ha perdut l'entusiasme per tot lo cristià, entre altres raons, perquè se n'ha volgut fer «un moralisme». I la íntima vitalitat de l'Església ens posa davant els ulls dues unions de veritats objectivitzades en la Verge Santíssima i l'Eucaristia. De retop, com a conseqüència, son dues fonts de la més pura vida cristiana. Però primer ens il·luminen i enamoren amb els seus resplendors. Primer ens parlen amb tresors inesgotables de veritat.

La Verge Santíssima es l'ideal de dona, concebut per Nostre Senyor. Ella posseeix totes les virtuts i és, endemés, la nostra dolça mare. Aprendre a emmirallar-nos en ella i a reposar tranquils en la seva confiança maternal es la manera més eficaç d'adquirir energies per lluitar amb fortaleza cristiana les lluites de la vida. «A Jesús per Maria», aquest era el lema de la pietat medieval, quan els homes havien fet del cristianisme el motor de la pròpia vida. I aquest ha estat i serà sempre el pensament de l'Església.

També a nosaltres la Mare de Déu ens portarà, aquest any, a Jesús Eucaristia. El Congrés Eucarístic Internacional de Barcelona, serà una realitat per nosaltres si la nostra pensa s'enriqueix amb el coneixement de les veritats que el Santíssim Sagrament conté en els seus misteris; si el nostre cor sap correspondre millor a la generositat que ell representa; si la nostra vida es centra més en Jesús Sagramentat, per mitjà de les nostres visites, comunions i misses sentides de cor.

La reunió d'una representació de totes les nacions a Barcelona, serà una mostra més de la seva catolicitat que l'Església darà al món. No som sols en els nostres amors i en la nostra fe! Jesús està present en tots els sagraments del món; tan si pots anar a Barcelona com si has de romandre a la pròpia població pots ajuntar les teves pregàries amb les de tot el món catòlic. Serà sublim flectar els genolls acompanyat de la representació dels membres més apartats del cos místic. Però també és sublim l'oració solitària entre les parets d'un petit temple. Lo essencial es que a tots ens broti dels llavis i del cor: Lloat sia el Santíssim Sagrament de l'Altar!

EL CONSILIARI

D'altres temps

«Per primera vegada unas cuantas donas y jovenetas feren tota la nit la devoció de la vetlla al Santíssim Sagrament.

En l'ofici del dia 18 se cantà lo del senyor Calvo Puig, cantat per los senyors citats en un dels darrers números y en Ramón Vinyallonga y's cantà per primera vegada ab potentia veu per lo jove, Vicens Fonolleda un «Oh salutaris Hostia!» compost per l'instruït jove, que en els oficis sempre toca l'anonimium, don Joseph Durán.

Sentim molt que tant aventatjat jove'ns tingui de deixar dintre de pocs mesos per acabar sa càrrega

musical que ha seguit en lo conservatori del Liceo, y anar a Manresa sa patria nadiua.

Per ara rebí de nostra part la més sincera enhorabona per sa conmovedora mística composició».

(25-IV-1897)

L'Excm. i Rdm. Sr. Bisbe de Barcelona, Dr. Josep Miralles i Sbert administrà solemnement el Sagrament de la Confirmació, essent padrins D. Santiago Julià i D.ª Dolores Sansalvador de Julià.

(6-IV-1929)

Del Congrés Eucarístic

Es un cap tard. Tot es serenitat. Moments d'harmonia en aquesta vertiginositat del temps. El sol es va essllanguint per Ponent reflexant els seus variats colors entre mig d'una nuvolada i per sort encara el toc de l'Angelus m'acompanya en aquesta lleugera reflexió.

Quina transcendència pot tenir el Congrés Eucarístic per Mollet? pensarà algú. Està tant separat Mollet de Barcelona —tants kilòmetres— Mollet poble petit. Poc regust i deixarà.

No soc d'aquest mateix pensar. No es pot comparar, però permeteu-me aquest raonament. El metge quina joia no experimenta davant un malalt en perill de mort, que després d'afany i preocupacions acaba moltes vegades dient curat. Per tant tot es fonamenta en l'importància d'una sola paraula, i sobre aquest significat quin edifici s'hi puja i quina transcendència aquesta paraula.

La importància del vinent Congrés, sembla girarà a l'entorn de la paraula PAU, en les seves formes de Pau individual, familiar i social. No trobes jove que comences o home bregat per les lluites de la vida, obligadament en sents necessitat d'aquesta Pau? Si home, en tenim necessitat d'aquesta Pau interna, d'aquest equilibri individual, no en pots prescindir t'és indispensable aquesta harmonia per portar els teus plans avant; no veus que en un ambient veritablement disgregador, no sedimenta res de noble; pocs anys estàs a la terra i en aquest pelegrinatge no pots malvejar el temps. Si estàs en postura disharmònica poca cosa edificat portaràs a cap, però si l'esperit de pau l'omple veuràs les coses més panoràmiques i et contagiaràs del valor de l'harmonia i de la postura constructiva en la terra. Medita si en tens necessitat d'aquesta pau!

I respecte a la família què cal dir? Doncs que aspirem i volem aquell ordre, aquella subjecció al cap de casa, aquell respecte entre els esposos i fills; no volem pas que sigui una tirania de l'espòs a la muller i fills o al revés, sinó una subjecció suau com ho és la del cristià al Crist.

I de la pau social, quina necessitat en tenim? Que marxin els recels d'una vegada, que ens puguem parlar amb confiança, que puguem marxar d'aquest individualisme exagerat per desconfiança pensant que parlem amb un germà en Crist i encara que no obri o que no hi pensi ens és completament igual. No desesperarem per això. Dels homes en la terra en tenim un concepte més elevat que el de banderies polítiques, pensem en dos bandos bons o dolents.

Per tant crec d'una manera ferma que després del nostre Congrés Eucarístic hi quedarà la llavor de la Pau sembrada, que d'una manera lenta o soptada fructificarà en les nostres ments i aixecarà els nostres cors obrint-se una era de pau i prosperitat pel poble cristià. Optimisme doncs, molletans! Sempre endavant!

Dr. J. VILASECA

El bolet "meravellós"

Senyors, ¡Eureka! Ja s'han acabat les enfermetats; els metges, apotecaris i tots els que viuen dels que amb prou feines anem vivint, degut a les nostres dolences, ja poden plegar. Esperem veure ben aviat algun anunci al diari redactat de la següent forma: «Metge de fama, per falta de malalts, necessita col·locació. Acceptaria una plaça d'oficinista».

Tot això serà degut al cèlebre Bolet, que com en les novel·les del malaurat Josep M.ª Folch i Torres, resoldrà tots els contratemps del nostre cos, en forma de talismà meravellós i curatiu.

Tenim moltes versions sobre l'origen d'aquesta joia. Segons una d'elles, fou portat de les Indies per un missioner, el qual en feu entrega a una alta personalitat, que s'encarregà de divulgar-lo en el nostre país. Segons una altra, durant l'última guerra mundial, i precisament en el Japó, uns metges nord-americans deixaren per incurables degut a la gravetat del seu cas, a varis individus, mes uns metges japonesos que tenien presoners, demanaren permís per a tractar-los, cosa que els hi varen permetre. Als pocs dies, els malalts estaven fora de perill i consultats els metges que els guariren, varen manifestar que els havien curat amb el bolet, que era des de molts anys conegut en la seva terra.

El seu origen, com poden veure, es molt difícil d'esbrinar. De la Xina, del Japó, de les Indies o del Perú, el cas es que aquest bolet mou més soroll que qualsevol altre, —i n'hi han que en fan força— i que ha tingut una acceptació formidable per tots els afectats de la més petita dolença, doncs diuen que ho cura tot. Una de les proves de la seva acceptació, és que s'ha esgotat el tè, amb que deu banyar-se l'al·ludit bolet, en totes les herboristeries i farmàcies, pagant-se a uns preus molt elevats. Lo que ens fa pensar que podria dar-se el cas, que algun comerciant en tè, tingués alguna cosa que veure amb la popularitat d'aquest famós bolet.

Encara que hi haguem fet un xic de broma, desitgem de cor, que tingui les virtuts curatives que se li atribueixen, com també desitjariem, que les autoritats mèdiques estudiessin amb interès —com pensem que ja ho fan— per tal, que l'ús i abús d'aquest ingredient, no pugui perjudicar a ningú.

V.

"Teomicina" en seriós

L'amic V. amb el seu article en broma del popular «hongo Teomicina», gairebé m'obliga a aclarir alguns conceptes ja completament en seriós.

En realitat es tracta d'una simbiosis entre un *Saccharomyces* i una bactèria; el *Saccharomyces* està dins els Ascomicets, subclasse dels Eumicets o bolets superiors, grup en el que també estan les tan conegudes espècies *S. cerevisiae* de la cervesa i *S. ellipsoideus* del vi. Son els coneguts per ferments que actuant sobre el sucre el descomposen produint alcohols i en el nostre cas particular aquests alcohols per acció de la bactèria son transformats en àcids, principalment acètic que es nota tot seguit per l'olor i gust.

Segons el Dr. Garcia Tornel, president del Col·legi de Metges de Barcelona, el tal bolet és innocu, es a dir, incapaç per ell mateix de produir cap dany al que l'ingereix, però per altra part fins avui no se l'hi ha trobat cap principi actiu d'acció definida en alguna dolença.

Ara bé, la manera totalment casolana de cultivar-lo mitjançant un caldo concentrat de tè (que a dir veritat res hi fa) i sucre, fa el tal caldo propici a tota mena de contagis ja que en ell els diferents gèrmens s'hi desenvolopen a la perfecció. Recordem l'asèpsia en que deu treballar-se a les fàbriques d'antibiòtics per exemple, per tal d'evitar infeccions dels preparats i recordem també el casual descobriment de la penicilina per contagi d'una placa de cultiu malgrat la cura que sempre es té.

S'han donat desgraciadament bastants cassos d'infeccions o intoxicacions a causa del bolet que ha actuat no com a causa directa sino com a medi eficient.

Per tant i com a resum, cal deixar sentat que si bé no neguem la possibilitat d'alguna acció fisiològica favorable, encar que en dubtem força, avui no està probada ni tan sols es probable i lo que sí es veritat es la facilitat que hi ha d'ingerir junt amb ell altres gèrmens en algun cas patògens, per lo que farem molt bé portant-nos amb les degudes precaucions. Particularment, no aconsellaré a ningú que en prengui, ara que si algú en pren i li «sembla» trobar-hi milloria tampoc seré jo qui li desaconselli.

JOSEP M.ª SUÑE

Dates i dites

Un aprenent entrà en certa ocasió com una bola, tot bufant, al despatx del Director i li digué:

—Senyor Director, el Club Deportivo del que soc soci celebra demà un partit de futbol i m'ha nomenat davanter-centre. Per lo tant em serà impossible venir a treballar.

De moment el Director quedà parat i bon xic sorprès; després li contestà:

—Bé, petit; ara tu seuràs aquí al meu lloc i t'ensenyaré com s'ha de demanar a un director un permís de festa.

Amb pas curt el vell director surt del despatx i l'aprenent ocupa el lloc del seu superior. Al moment truquen i el noi contesta enèrgicament: —Endavant!

Amb prudent pas s'acosta el director i parant-se a una respectable distància de la taula de treball diu:

—Degut a que demà celebra el meu Club Deportivo un partit de futbol, desitjaria a ésser possible que em dongués permís per fer festa.

—Bé petit —contesta el noi— ves a caixa i digues al caixer que de part meva et dongui vint duros i si demà passat et trobes cansat et donc permís per venir a l'oficina una hora més tard.

El dia 13 d'Abril de 1695, morí el famós escriptor Joan de La Fontaine.

El 23 d'Abril de 1616, dia de Sant Jordi, morí Cervantes. Es per això que en tal data celebra Espanya entera la Festa del Llibre.

—Papà —digué un nen de deu anys— com comencen les guerres?

—Veuràs fill; suposem per exemple que Amèrica discuteix amb Anglaterra...

—Amèrica no està discutint amb Anglaterra— digué la mare del nen.

—Però dona, qui diu que ho faci?— contesta el pare tot enfadat. —Jo estic senzillament posant al nen un exemple.

—Ridícol! Li omplenaràs el cap d'idees equivocades.

—Si t'escolta a tu si que tindrà el cap vuit!

Justament quan ja arribaven a allò de tirar-se els plats al cap, el nen digué:

—Gràcies, papàs. Ja no tindrè de preguntar mai més com comencen les guerres.

PE-GA

Vida del Centre

Prometatge. Ha tingut lloc darrerament el del consoci Santiago Roca amb Adoració Cercós. Els donem l'enhorabona.

Servei Militar. S'han incorporat als respectius regiments en Jordi Rodón, Santiago Roca i Josep M.ª Torras. A tots els desitgem una estança lo més agradable possible.

Teatre. El passat dia 6 l'elenc dramàtic es traslladà a Palau, representant-se «Com s'enreda la troca». Novament fou un èxit esclatant la seva actuació, no defraudant gens ni mica al nombrós públic que omplènà completament la sala.

Els dies 30 de Març i 1 d'Abril es representà la divertida comèdia «Dos puntos de vista» original de Carles Llopis, ben segur una de les més afortunades obres de dit autor. El tema no nou de la superstició és tractat d'una manera tan original i encertada que res més es pot demanar. Els dies 13, 14 i 20 es posà en escena «Els Milions de l'oncle». L'obra en sí, malgrat ésser molt fina i ben escrita no té res extraordinari per lo que no es estrany que els assidus assistents a nostres representacions la troessin inferior a moltes de la mateixa temporada; en canvi els que vingueren per primera vegada, que no foren pocs, quedaren admirats de lo bé que es presenten i interpreten les obres al Centre Parroquial. És interessant aclarar que el final de l'obra es el que férem i no el que han arreglat a cert local de la ciutat comtal per tal d'anar més d'acord amb el gust del públic.

En impremta aquest número, s'haurà representat «El casament de conveniència» de Rusiñol que ja comentarem.

Atrezzo. Darrerament s'ha adquirit un armari-biblioteca de fusta negra treballada i una làmpara de despatx.

Arxiu Fotogràfic Teatral. Ha estat molt ben acollida, d'un modo especial pels components de l'elenc dramàtic, l'idea de formar un arxiu fotogràfic de les actuacions de nostre elenc.

Cercles setmanals d'estudi. En una de les darreres sessions el consoci Josep M.ª Parera ens obsequià amb una interessant disertació sobre Radiestèsia (manera de localitzar aigües i altres matèries) il·lustrada amb l'exposició d'alguns dels curiosos aparells utilitzats per tal fi. Tots sortírem complaguts.

En una altra ocasió Mn. Antoni disertà sobre la Resurrecció de Crist i explicacions que busquen a un fet innegable els no catòlics.

Cada dijous a dos quarts de deu del vespre continuen aquestes interessants reunions a les que es convida a tots els joves i homes.

Dia del Llibre. El 27, festa de la Verge de Montserrat, celebrarem la Festa del Llibre, instal·lant

Noticiari local

Nota vergonyosa. L'actuació d'un espectacle que es feia dir «Circ» ha estat la nota dolorosa del mes. Molt dubtem que un espectacle de tal categoria tingui l'aprobació per actuar de la faiso que ho feu a Mollet i en últim extrem l'entrada deuria haver-se privat en absolut als menors. És un fet que ens ha causat penosa impressió i que no voldriem es repetís.

Dels dies Sants. Molt ens va plaure que des de migdia del Dijous Sant a migdia del Divendres, estigués tot el comerç tancat. No era lògic que mentre uns rams complien, altres anessin a la seva. Esperem que tal mesura quedi ja com a tradició cada any.

Vida Religiosa

Setmana Santa. Amb gran solemnitat tingueren lloc les funcions religioses que es vegeren molt concorregudes, d'un mode especial el Via Crucis del divendres.

Mes de Maig. Tindran lloc els pietosos exercicis del mes de Maig, al matí amb Missa a dos quarts de vuit i al vespre Rosari i funcions pròpies. Es d'esperar que les Filles de Maria sabran honorar la seva celestial Patrona com es mereix.

De l'arribada de la Verge de Fàtima a Parets. Molts foren els molletans que es traslladaren a la veïna població per a presenciar el felix esdeveniment, restant fonament commoguts i agradablement sorpresos de la triomfal i ben organitzada rebuda que els paretsans li oferiren. Nostra felicitació.

SEMBRA dona la benvinguda a Mn. Josep Estevedeordal, desitjant-li una felix estança a nostre Mollet i posant-se a la seva disposició en pro de la millora espiritual i cultural dels molletans.

sobre la Rambla un lloc de venda de llibres amb el 10% de descompte. Molts foren els que s'entretingueren mirant-los i uns 50 exemplars foren venuts.

El Centre amb tal motiu ha fet una magnífica adquisició d'obres entre elles: Folch i Torres, 4 «Páginas vividas», 7 novel·les varies castellà, 2 català, 14 novel·letes de la col·lecció Herder, etc. que estan a disposició dels socis, a la Biblioteca.

Certamen Pro Seminari. Les alumnes del Col·legi de la Companyia de Maria, Caterina Serra, M.ª Teresa Guerra i Rosa Castells han obtingut un premi en el Certamen pro Seminari, que els fou entregat per el Sr. Bisbe.